Sygn. akt: KIO 3898/26

WYROK

Warszawa, dnia 21 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca:Martyna Mieszkowska

Protokolant: Patryk Pazura

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 7 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę EKO-SAM BIS Sp. z. o. o. z siedzibą w Jakubowie, wpostępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego Miasto Sulejówek,

przy udziale uczestnika po stronie Odwołującego: wykonawcy PreZero Service Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w Kutnie,

orzeka:

1. umarza postępowanie w zakresie zarzutów nr 5, 9, 11, 14, 16, 17 oraz 18 wskazanych w petitum odwołania,

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,

3. kosztami postępowania obciąża wykonawcę EKO-SAM BIS Sp. z. o. o. z siedzibą w Jakubowie i:

3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę EKO-SAM BIS Sp. z. o. o. z siedzibą w Jakubowie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego,

3.2. zasądza od wykonawcy EKO-SAM BIS Sp. z. o. o. z siedzibą w Jakubowie na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:……

Sygn. akt: KIO 3898/26

UZASADNIENIE

Miasto Sulejówek (dalej: „zamawiający"), prowadziz zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp") postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Sulejówek" numer postępowania: PRP.271.41.2026. Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 lipca 2026 r. pod numerem 519916-2026.

W dniu 7 sierpnia 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej złożył wykonawcaEKO-SAM BIS Sp. z. o. o. (dalej: „Odwołujący").

Odwołanie złożono wobec treści dokumentów zamówienia.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu:

ZARZUT NR 1) naruszenie przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust. 2 pkt 1 i 3 projektu umowy) gdzie Zamawiający co prawda wpisał podział odpowiedzialności za brak osiągnięcia wymaganego w danym roku poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych (§ 8 ust. 2 pkt 1) oraz za brak osiągnięcia w danym roku poziomu składowania wagowo oraz poziomu ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania (§ 8 ust. 2 pkt 3) w proporcji 50:50 przy czym przewidziana kara w wysokości 24 000,00 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące zł 00/100), za każdy procent nieosiągniętego poziomu (której pełen wymiar szacowany jest na 48 000,00 zł za każdy procent) z możliwością powiększenia tej kwoty w 2028 roku do kwoty 26 500 zł za każdy procent nieosiągniętego poziomu:- pozostaje w zupełnym oderwaniu od jakichkolwiek miarodajnych wyliczeń w proporcji do przedmiotu zamówienia i spodziewanych ilości odebranych odpadów. Zawyżona kara za każdy procent nieosiągniętego poziomu w rzeczywistości nie stanowi odpowiedzialności w proporcji 50:50- przedmiotowa kara umowna jest rażąco wygórowana, dowolna oraz prowadząca do możliwości bezpodstawnego wzbogacenia się zamawiającego jako wierzyciela kosztem dłużnika (wykonawcy) mimo że nie ponosi on jakiejkolwiek winy w niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu umowy w zakresie osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu- zapis o wysokości naliczenia kary jest nieprecyzyjny, nie pozwalający na ocenę ryzyka kontraktowego, a przez to na prawidłową wycenę

oferty- zapis nie uwzględnia faktu, że wykonawca nie ma wyłącznego wpływu na osiągnięcie odpowiedniego poziomu recyklingu jako, że nie posiada mechanizmów prawnych, które pozwalałyby odpowiednio kontrolować sposób składowania odpadów przez mieszkańców oraz nie posiada mechanizmów prawnych, które miałyby realny wpływ na jakość przygotowywanych do odbioru odpadów „u źródła" (sprzed danej posesji) co w konsekwencji powyższych stanowi rażące nadużycie przysługujących Zamawiającemu praw podmiotowych, narusza zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, zastrzeżenie kary umownej za powstanie okoliczności na które wykonawca może nie mieć wpływu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz naturą przedmiotowego stosunku prawnego, stanowi naruszenie zasady swobody umów oraz stoi w sprzeczności z naczelnymi funkcjami jakie ma pełnić kara umowna jak w szczególności funkcja stymulująca (represyjna) ponieważ mimo że Wykonawca w sposób należyty dokona odbioru wszystkich odpadów „u źródła", a następnie je zagospodaruje w uprawnionych do tego instalacjach to i tak nie ma gwarancji, że poziomy recyklingu zostaną osiągnięte zaś brak tego osiągnięcia będzie niezależny od prawidłowych działań wykonawcy w tym zakresie, a mimo to będzie obciążony zapłatą kar umownych których aktualna wysokość pozostaje w rażącej dysproporcji do tych naruszeń

ZARZUT NR 2) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 13 pkt 7) str. 19 OPZ tj. poprzez zastrzeżenie, że akceptacja raportu przez Zamawiającego stanowi podstawę wystawienia przez Wykonawcę faktury na kwotę odpowiadającą iloczynowi zaakceptowanej masy odebranych odpadów na podstawie kwitu wagowego z wagi Zamawiającego oraz ceny jednostkowej za odbiór i zagospodarowanie 1 Mg odpadów ustalonej umową podczas gdy uzyskanie takiej samej wagi pojazdu na wadze wskazanej przez Zamawiającego oraz wadze na docelowej instalacji przyjmującej odpad/stacji przeładunkowej jest niemożliwe z przyczyn obiektywnych (chociażby różnica w zużyciu paliwa) – wykonawca zaś ponosi koszty zagospodarowania faktycznej ilości odpadów wg wagi na docelowej instalacji, co w konsekwencji powoduje, że:- ww. zapis umowy stanowi rażące nadużycie przysługujących Zamawiającemu praw podmiotowych, narusza zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz naturą przedmiotowego stosunku, wykonawca jest narażony na odrzucenie raportu przez Zamawiającego bez wskazania jasnych zasad na podstawie których taki raport może być odrzucony oraz w konsekwencji nie będzie mógł wystawić faktury za zrealizowaną usługę co naraża go na powstanie szkody, - wykonawca ponosi realną stratę ponieważ zmuszony jest przyjmować wagę odpadów zlokalizowanej na terenie PSZOK przy ul. Reymonta 2H w Sulejówku podczas gdy ponosi koszt zagospodarowania odpadów wg wagi wskazanej na docelowej instalacji

ZARZUT NR 3) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust 10 pkt 8 str. 16 OPZ poprzez zastrzeżenie, że waga Zamawiającego obsługuje ważenie do 30 ton. Wykonawca zobowiązany jest do zbierania odpadów w taki sposób, aby masa całkowita pojazdu z odpadami wynosiła 30 ton. W przypadku przeważenia, przyjmuje się do rozliczenia maksymalny pomiar wagi" podczas gdy wykonawca na etapie wykonywania odbioru odpadów od mieszkańców nie ma możliwości dokładnego określenia masy odpadów znajdujących się na pojeździe oraz przewidzenia, czy w danym kursie zostanie przekroczona masa całkowita pojazdu wynosząca 30 ton. Ilość odpadów odbieranych podczas poszczególnych kursów jest uzależniona od rzeczywistej ilości odpadów wystawionych przez mieszkańców oraz stopnia wypełnienia pojazdu.

ZARZUT NR 4) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust 10 pkt 9) str. 16 OPZ poprzez wprowadzenie zastrzeżenia, że w przypadku realizacji usługi pojazdem wielokomorowym, każda frakcja zbierana będzie oddzielnymi kursami, aby możliwe było wykonanie jej ważenia na wadze Zamawiającego. Zastrzega się, ze na wadze Zamawiającego nie ma możliwości otwarcia jednocześnie dwóch ważeń dla jednego pojazdu podczas gdy - podstawą rozliczenia wynagrodzenia powinny być ilości odpadów potwierdzone dokumentami wagowymi wystawionymi przez instalację komunalną, instalację przetwarzania odpadów lub stację przeładunkową, do której odpady zostały przekazane (kwestia ta została już podniesiona w zarzucie nr 2)- istnieje wewnętrzna sprzeczność w tym zapisie gdzie Zamawiający dopuszcza używanie pojazdów wielokomorowych ale nie zezwala na jednoczesne odbieranie kilku różnych frakcji odpadów (takie jest przeznaczenie pojazdów wielokomorowych które są obecnie najczęściej używanymi rodzajami śmieciarek do odbioru odpadów segregowanych)- obowiązek realizacji oddzielnych kursów dla każdej frakcji powoduje natomiast sztuczne zwiększenie liczby przejazdów, mimo że wykorzystanie pojazdów wielokomorowych ma na celu ograniczenie transportu, racjonalizację wykonywania usługi oraz zmniejszenie oddziaływania transportu na środowisko.

ZARZUT NR 5) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 3 pkt 6) lit. a) oraz lit. c) – str. 8 OPZ poprzez zastrzeżenie dokumentowania nieprawidłowości w segregacji odpadów za pomocą dokumentacji video oraz poprzez identyfikację nieruchomości na terenie której doszło do nieprawidłowości ze wskazaniem konkretnego lokalu – co wynika

z obowiązku w dniu wykrycia nieprawidłowości: włożenie do konkretnej skrzynki informacji o wskazanej treści podczas gdy - sposób dokumentowania nieprawidłowości w oddawaniu odpadów przez mieszkańców za pomocą dokumentacji video jest nieproporcjonalny do celu jaki zostać osiągnięty w praktyce (wystarczy jedynie dokumentacja fotograficzna) – nadto taki sposób dokumentowania video może naruszać dane osobowe innych osób - włożenie do konkretnej skrzynki informacji o stwierdzonej nieprawidłowości w chwili jej stwierdzenia w zabudowie wielorodzinnej jest praktycznie niemożliwe. Wykonawca nie posiada bowiem dostępu do zamkniętych części budynków, w których znajdują się skrzynki korespondencyjne, a tym samym nie ma faktycznej możliwości każdorazowego pozostawienia informacji w sposób wymagany przez Zamawiającego- wykonawca w zabudowie wielorodzinnej nie jest w stanie jednoznacznie ustalić właściciela lokalu, który dopuścił się nieprawidłowości

ZARZUT NR 6) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust 3 pkt 7) str. 9 OPZ poprzez zastrzeżenie, że wykonawca powinien odbierać odpady z terenów trudnodostępnych (np. wąskich dojazdów do nieruchomości czy warunków atmosferycznych) poprzez zastosowanie pojazdów o gabarytach dostosowanych do zaistniałych warunków lub ręcznego przetaczania pojemników/worków na odpady (również z altan śmietnikowych), w celu ich opróżnienia podczas gdy taki obowiązek w sposób nieuprawniony przenosi na Wykonawcę odpowiedzialność za okoliczności, które pozostają poza jego kontrolą, w szczególności za sposób organizacji miejsc gromadzenia odpadów oraz zapewnienie dostępu do nich przez właścicieli nieruchomości którzy zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Sulejówek (akt prawa miejscowego) w rozdziale 3 § 9. ust. 1 pkt 4. ,,W przypadkach, gdzie dojazd ciężkim sprzętem jest szczególnie utrudniony lub wymaga przejazdu przez gruntową drogę prywatną właściciel nieruchomości jest zobowiązany do wystawienia pojemników lub worków do drogi publicznej lub do innego najbliższego miejsca, z którego odbiór odpadów komunalnych ciężkim sprzętem będzie możliwy".

ZARZUT NR 7) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust 6 pkt 12) str. 12 OPZ poprzez zastrzeżenie przez Zamawiającego, że w przypadku awarii wagi lub systemu obsługi ważeń na terenie PSZOK Wykonawca zobowiązany jest do sporządzenia rejestru dostarczonych odpadów limitowanych, zawierającego m.in. adres i numer ewidencyjny nieruchomości, rodzaj oraz ilość odpadów podczas gdy- w przypadku awarii urządzenia pomiarowego nie istnieje możliwość rzetelnego ustalenia masy odpadów wyłącznie na podstawie obserwacji pracownika obsługującego PSZOK- Wykonawca nie dysponuje żadnymi dodatkowymi narzędziami pomiarowymi ani metodami pozwalającymi na określenie rzeczywistej masy odpadów dostarczanych przez mieszkańców z dokładnością odpowiadającą pomiarowi wykonanemu przy użyciu legalizowanej wagi. W konsekwencji nałożenie na Wykonawcę obowiązku wskazania ilości odpadów w sytuacji, gdy pomiar nie może zostać wykonany z powodu awarii urządzeń należących do Zamawiającego, prowadziłoby do konieczności szacunkowego określania ich masy - dane takie nie miałyby charakteru obiektywnego i mogłyby prowadzić do błędnego ustalenia ilości odpadów przypisanych poszczególnym mieszkańcom, a w konsekwencji do nieprawidłowej kontroli limitów obowiązujących w PSZOK.

ZARZUT NR 8) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 6 pkt 13) str. 12 OPZ gdzie Zamawiający zastrzegł że karty przekazania odpadów wystawiane będą na podstawie tonażu wynikającego z wagi zlokalizowanej na PSZOK podczas gdy waga znajdująca się na terenie PSZOK powinna pełnić jedynie funkcję kontrolną w zakresie monitorowania limitów odpadów dostarczanych przez mieszkańców, natomiast nie powinna stanowić podstawy ustalania masy odpadów wykazywanej w kartach przekazania odpadów, a w konsekwencji nie powinna stanowić podstawy rozliczeń pomiędzy Stronami. Zamawiający może wystawić kartę przekazania odpadów na podstawie tonażu wynikającego z wagi zlokalizowanej na PSZOK natomiast faktyczna masa odpadów będzie stwierdzona na instalacji przyjmującej odpad/stacji przeładunkowej, co może się wiązać z odrzuceniem karty przekazania odpadów i koniecznością jej korekty przez Zamawiającego. Z

ARZUT NR 9) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt. 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 11 pkt 3) str. 17 OPZ Zamawiający zastrzegł, że Wykonawca zobowiązany jest do przekazania zmagazynowanych odpadów do zagospodarowania do końca trwania umowy podczas gdy umowa ma obowiązywać do dnia 31 grudnia 2028 r., a odbiór odpadów może być realizowany również w ostatnim dniu jej obowiązywania co oznacza, że odpady odebrane w dniu 31 grudnia 2028 r. mogą zostać przetransportowane do stacji magazynowo-transportowej wykonawcy i przekazanie ich do instalacji komunalnej, lub innego podmiotu uprawnionego do ich zagospodarowania z przyczyn organizacyjnych może nastąpić dopiero w kolejnych dniach.

ZARZUT NR 10) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 14 pkt 4) str. 21 OPZ poprzez zastrzeżenie przez Zamawiającego, że Wykonawca może być kontrolowany przez podmioty zewnętrzne przy czym zapis ten w ogóle nie określa jakie podmioty zewnętrzne mogą zostać dopuszczone do wykonywania czynności kontrolnych, w jakim celu, w

jakim zakresie oraz na jakich zasadach
ZARZUT NR 11) naruszenie przepisu art. 99 ust. 1 i 4 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 pzp w zw. z zapisami Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust 14 pkt 9) str. 21 OPZ poprzez zastrzeżenie, że wykonawca odbierze odpady komunalne z nowych punktów adresowych, począwszy od pierwszego dnia następującego po dniu przekazania danych podczas gdy odbiór odpadów komunalnych jest realizowany zgodnie z ustalonym z góry harmonogramem, a obecne brzmienie zapisu może powodować wątpliwości interpretacyjne w zakresie terminu rozpoczęcia odbioru odpadów z nowych punktów adresowych, w szczególności czy przekazanie przez Zamawiającego informacji o nowej lokalizacji skutkuje obowiązkiem wykonania dodatkowego odbioru poza ustalonym harmonogramem. W konsekwencji wykonawca jest również narażony na sankcję nałożenia na niego kar umownych za opóźnienie w odbiorze odpadów
ZARZUT NR 12) naruszenie przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt. 1 i 3 pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust 1 pkt. 4 - Załącznika nr 6 do SWZ) gdzie Zamawiający zastrzegł karę umowną za ,, przemieszczanie pojazdu do odbioru odpadów poza rejon wskazany w harmonogramie w wysokości 1 000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), za każdy potwierdzony przypadek" podczas gdy tak zastrzeżona kara umowna może zostać naliczona jedynie za sam skutek wystąpienia zdarzenia tj. w zupełnym oderwaniu od powodów przemieszczanie pojazdu do odbioru odpadów poza rejon wskazany w harmonogramie gdzie konieczność korekty trasy przejazdu może wynikać z przyczyn organizacyjnych tj. realizacji reklamacji, uszkodzenia drogi, wymuszonych objazdów (np. remont drogi, wypadek komunikacyjny itp.), zdarzeń losowych oraz innych okoliczności niezależnych od Wykonawcy co w konsekwencji powyższych stanowi rażące nadużycie przysługujących Zamawiającemu praw podmiotowych, narusza zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, zastrzeżenie kary umownej za powstanie okoliczności na które wykonawca może nie mieć wpływu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz naturą przedmiotowego stosunku prawnego, stanowi naruszenie zasady swobody umów oraz stoi w sprzeczności z naczelnymi funkcjami jakie ma pełnić kara umowna jak w szczególności funkcja stymulująca (represyjna) ponieważ mimo że Wykonawca w sposób prawidłowy dokona odbioru odpadów objętych daną trasówką to jednak z uwagi na wymuszone i niczym niezawinione przemieszczenie pojazdu poza rejon trasówki spowoduje naliczenie kary umownej.
ZARZUT NR 13) naruszenie przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp oraz art. 433 pkt 2 Pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust 1 pkt. 23 - Załącznika nr 6 do SWZ) gdzie Zamawiający zastrzegł karę umowną za ,,przekraczającą 10 minut rozbieżność pomiędzy godziną ważenia pojazdu wynikającą z podglądu lokalizacji pojazdu w aplikacji GPS oraz godziną ważenia wykazaną na kwicie wagowym – 1 000,00 zł (słownie: jeden tysiąc zł 00/100), za każdy stwierdzony przypadek" podczas gdy - system GPS służy przede wszystkim do monitorowania lokalizacji pojazdu oraz kontroli organizacji realizacji usługi, natomiast nie jest urządzeniem pomiarowym służącym do ustalania czasu wykonania ważenia ani podstawą rozliczenia wykonanej usługi. Dokumentem potwierdzającym wykonanie ważenia pozostaje dokument wagowy wystawiony przez urządzenie wagowe- rozbieżności pomiędzy godziną wynikającą z systemu GPS, a godziną wskazaną na kwicie wagowym mogą wynikać z przyczyn niezależnych od Wykonawcy, w szczególności z opóźnień transmisji danych, różnic w synchronizacji poszczególnych systemów informatycznych, sposobu rejestracji zdarzeń przez urządzenia lub czynności wykonywanych podczas procesu ważenia w konsekwencji naliczona kara umowna pozostaje w oderwaniu od faktycznego przebiegu realizacji umowy i będzie naliczona za sam fakt rozbieżności czasowych pomiędzy godziną wynikającą z systemu GPS, a godziną wskazaną na kwicie wagowym – tak zastrzeżona kara umowna będzie naliczona za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem (co stanowi klauzulę abuzywną o jakiej mowa w art. 433 pkt 2 Pzp)
ZARZUT NR 14) naruszenie przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp oraz art. 433 pkt 2 Pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust 1 pkt. 25 - Załącznika nr 6 do SWZ) gdzie Zamawiający zastrzegł karę umowną za „brak kwitu wagowego z wagi Zamawiającego, w wysokości 1000,00 zł (słownie: tysiąc zł 00/100), za każdy realizowany kurs" co stanowi istotne naruszenie przepisów prawa gdzie zastrzeżona kara umowna może być naliczona za sam fakt braku kwitu wagowego w zupełnym oderwaniu od powodów tego braku – gdzie Wykonawca za taki stan w ogóle może nie ponosić odpowiedzialności. Nie jest zasadne obciążanie Wykonawcy karą umowną za skutki działania lub zaniechania infrastruktury technicznej, której nie jest właścicielem ani administratorem i na której prawidłowe funkcjonowanie nie ma wpływu. Literalne brzmienie sposobu naliczenia kary takich przypadków jednak nie rozróżnia. Tak zastrzeżona kara umowna będzie naliczona za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem (co stanowi klauzulę abuzywną o jakiej mowa w art. 433 pkt 2 Pzp)

ZARZUT NR 15) naruszenie art. 439 ust. 1 Pzp w zw. z art. 439 ust. 2 pkt 2,3 i 4 Pzp w zw. z art. 3531 k.c. w zw. z art. 5 k.c. w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp poprzez ukształtowanie warunków zamówienia w sposób, który narusza równowagę stron umowy, nie zapewnia ekwiwalentności świadczeń stron umowy i przerzuca na wykonawcę ryzyka związane ze zmianą kosztów wykonania przedmiotu zamówienia w ten sposób, że w §13 ust. 2,3,4 i 7 projektu umowy (Załącznik nr 6 do SWZ) gdzie:

• stronom co prawda przyznane zostało uprawnienie do żądania zmiany wynagrodzenia wykonawcy (waloryzacja wynagrodzenia) przy czym prawo to zostało drastycznie ograniczone i w praktyce jest iluzoryczne tj.- zgodnie z §13 ust. 2 projektu umowy wykonawca może złożyć wniosek o zmianę wynagrodzenia dopiero po upływie 9 miesięcy od momentu rozpoczęcia realizacji umowy podczas gdy taki wniosek mógłby złożyć już po upływie 6 miesięcy od rozpoczęcia realizacji umowy- zgodnie z § 13 ust. 3 projektu umowy strona uprawniona jest do złożenia wniosku o zmianę wynagrodzenia, w przypadku gdy koszty transportu odpadów lub średni koszt zagospodarowania wszystkich odpadów stanowiących przedmiot zamówienia wzrosły o co najmniej 20% w stosunku do kosztów będących podstawą kalkulacji oferty Wykonawcy, przyjętych w Formularzu Ofertowym.- zgodnie z § 13 ust. 4 projektu umowy mamy rażącą dysproporcje zachodzącą pomiędzy procentowym zwiększeniem kosztów realizacji usługi a możliwością zmiany wynagrodzenia waloryzacji gdzie: W przypadku, gdy koszty ulegną zmianie o: 1) 20 % – ceny jednostkowe zostaną odpowiednio zwiększone lub zmniejszone o 2%; 2) 3) 4) 30 % – ceny jednostkowe zostaną odpowiednio zwiększone lub zmniejszone o 3%; 35 % – ceny jednostkowe zostaną odpowiednio zwiększone lub zmniejszone o 4%; 40 % – ceny jednostkowe zostaną odpowiednio zwiększone lub zmniejszone o 5% – względem ceny pierwotnej brutto.- zgodnie z § 13 ust. 7 projektu umowy zmiana w wysokości wynagrodzenia wynikającego z dokonania waloryzacji nie może przekroczyć 5% wynagrodzenia określonego umową- klauzula waloryzacyjna nie określa jasnych zasad dokonania zmiany wynagrodzenia tj. Zamawiający nie zastrzegł w oparciu o jakie obiektywne wskaźniki będzie tę waloryzację przyjmował co powoduje, że w rzeczywistości zmiana wynagrodzenia jest tylko i wyłącznie arbitralną decyzją Zamawiającego oderwaną od wszelkich zasad, które powinny tu obowiązywać w efekcie powyższych wykonawca nie może w sposób poprawny skalkulować powstałych w tym zakresie ryzyk co w konsekwencji wprowadzonych w trakcie trwania postępowania ograniczeń zmiany wynagrodzenia znacząco ogranicza możliwość waloryzacji (czyni możliwość tej zmiany iluzorycznymi) z uwagi na zakładany czas realizacji zamówienia i niestabilną sytuację gospodarczą i polityczną, która ma obecnie miejsce na świecie wysoce prawdopodobne jest, że wzrost kosztów będzie na tyle wysoki, że znacznie przewyższy zakładany przez Zamawiającego próg 5%, a tym samym wykonawca zostanie pozbawiony możliwości zwaloryzowania wynagrodzenia do rzeczywistego wzrostu kosztów szczególnie, że 5% może podwyższyć przy wzroście na poziomie 40% wzrostu kosztów

ZARZUT NR 16) naruszenie przepisu art. 16 pkt 1 i 3 Pzp w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 18 Pzp w zw. z art. w zw. z art. 240 ust. 1 Pzp w zw. z art. 242 ust. 1 pkt 1 Pzp w zw. z Rozdziałem 17 SWZ pkt. 17.2 Kryterium C poprzez określenie w ramach pozacenowych kryteriów oceny ofert kryterium pn.: „Osiągniecie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu” w sytuacji gdy osiągnięcie przedmiotowego kryterium w ramach realizowanego zamówienia jest niemożliwe do wykonania, a dotychczasowe doświadczenia (w ramach organizowanych poprzednich zamówień publicznych na tę usługę) pokazują, że wszyscy wykonawcy podają w tym zakresie gołosłowne deklaracje tylko i wyłącznie w celu uzyskania maksymalnej liczby punktów w ramach tego kryterium co wypacza zupełnie sens i znaczenie pozacenowego kryterium oceny ofert, które ze swej istoty ma przecież zwiększyć jakość wykonywanej usługi w efekcie mamy do czynienia z zaburzeniem zasady uczciwej konkurencji i nierównym traktowaniem wykonawców bowiem wykonawcy którzy deklarują w tym kryterium maksymalną ilość punktów (10) w rzeczywistości dodatkowo „z góry” kalkulują kary w cenie oferty jakie zostaną na nich w przyszłości nałożone za brak jego osiągnięcia – co zupełnie wypacza również wynik postępowania w konsekwencji zarzutu nr 16 stawiam dodatkowo ZARZUT NR 17) naruszenie przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust. 2 pkt 2 projektu umowy) gdzie Zamawiający zastrzegł kary umowne za brak osiągnięcia poziom recyklingu zadeklarowanego w ramach Kryterium C podczas gdy osiągnięcie kryterium ponad ustawowe 56% jest obecnie niemożliwe do wykonania – co w konsekwencji powyższych stanowi rażące nadużycie przysługujących Zamawiającemu praw podmiotowych, narusza zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, zastrzeżenie kary umownej za powstanie okoliczności na które wykonawca może nie mieć wpływu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz naturą przedmiotowego stosunku prawnego, stanowi naruszenie zasady swobody umów oraz stoi w sprzeczności z naczelnymi funkcjami jakie ma pełnić kara umowna jak w szczególności funkcja stymulująca (represyjna)

ZARZUT NR 18) – (ZARZUT EWENTUALNY NA WYPADEK NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTU NR 17) naru przepisu art. 134 ust. 1 pkt 20 Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 Pzp w z art. 353 1 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 387 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego kar umownych (§ 8 ust. 2 pkt 2 projektu umowy) gdzie Zamawiający zastrzegł karę umowną za brak osiągnięcia wymaganego w danym roku

poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, w wysokości 48 000,00 zł (słownie: czterdzieści osiem tysięcy zł 00/100), za każdy procent nieosiągniętego poziomu – gdzie wysokość tej kwoty pozostaje w zupełnym oderwaniu od jakichkolwiek miarodajnych wyliczeń w proporcji do przedmiotu zamówienia i spodziewanych ilości odebranych odpadów.- przedmiotowa kara umowna jest rażąco wygórowana, dowolna oraz prowadząca do możliwości bezpodstawnego wzbogacenia się zamawiającego jako wierzyciela kosztem dłużnika (wykonawcy) mimo że nie ponosi on jakiejkolwiek winy w niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu umowy w zakresie osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu- zapis o wysokości naliczenia kary jest nieprecyzyjny, nie pozwalający na ocenę ryzyka kontraktowego, a przez to na prawidłową wycenę oferty co w konsekwencji powyższych stanowi rażące nadużycie przysługujących Zamawiającemu praw podmiotowych, narusza zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, zastrzeżenie kary umownej za powstanie okoliczności na które wykonawca może nie mieć wpływu jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego oraz naturą przedmiotowego stosunku prawnego, stanowi naruszenie zasady swobody umów oraz stoi w sprzeczności z naczelnymi funkcjami jakie ma pełnić kara umowna jak w szczególności funkcja stymulująca (represyjna) ponieważ mimo że Wykonawca w sposób należyty dokona odbioru wszystkich odpadów „u źródła", a następnie je zagospodaruje w uprawnionych do tego instalacjach to i tak nie ma gwarancji, że poziomy recyklingu zostaną osiągnięte zaś brak tego osiągnięcia będzie niezależny od prawidłowych działań wykonawcy w tym zakresie, a mimo to będzie obciążony zapłatą kar umownych których aktualna wysokość pozostaje w rażącej dysproporcji do tych naruszeń

ZARZUT NR 19) naruszenie przepisu art. 112 ust. 1 pzp w zw. z art. 16 ust. 1 i 3 pzp poprzez określenie w rozdziale 7 pkt 7.3.4 lit. b) SWZ oraz rozdziale 9 pkt 9.5 ppkt 2) SWZ Warunku nr 3 w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia a dodatkowo w sposób niezgodny z zasadami wynikającymi z art. 68a ust. 1 pkt. 2 oraz 68b pkt. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, wprowadzenie wymogu wykraczającego ponad obowiązki wynikające z przepisów ustawy udział pojazdów kategorii N2 i N3 napędzanych paliwami alternatywnymi

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu modyfikacji treści dokumentów zamówienia w sposób określony w niniejszym odwołaniu tj.:

I/ w odniesieniu od zarzutu nr 1 Odwołania W związku z powyższym Wykonawca wnosi o zmianę postanowień wzoru umowy poprzez wykreślenie w całości dotychczasowych zapisów w § 8 ust. 2 pkt 1 i 3 Załącznika nr 6 do SWZ Wzór Umowy dotyczących ustalonych z góry kwot kar umownych za każdy procent nieosiągniętego poziomu oraz przyjęcie zasady, zgodnie z którą odpowiedzialność Wykonawcy będzie wynosiła maksymalnie 50% faktycznej kary nałożonej na Zamawiającego z tytułu nieosiągnięcia wymaganych poziomów środowiskowych.

I nadanie mu następującego brzmienia: „Wykonawca ponosi odpowiedzialność wyłącznie z tytułu nieosiągnięcia minimalnego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych wymaganego obowiązującymi przepisami prawa, w wysokości odpowiadającej 50% faktycznej administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na Zamawiającego (wartość kary umownej jaka będzie naliczona Wykonawcy) na podstawie obowiązujących przepisów prawa" ewentualnie nakazanie przyjęcia wysokości kary umownej za każdy procent nieosiągniętego poziomu w oparciu o rzeczywiste wartości których podstawowym miernikiem jest zakres przedmiotowy zamówienia tj. przewidywana do odbioru w danym roku kalendarzowym ilość odpadów

II / w odniesieniu do zarzutu nr 2 Odwołania W związku z powyższym Wykonawca wnosi o zmianę postanowień OPZ (Załącznik nr 1 do SWZ) tj. Rozdziału V ust. 13 pkt 7) oraz Rozdziału V ust 10 pkt 2) poprzez przyjęcie, że podstawą rozliczenia wynagrodzenia Wykonawcy będą ilości odpadów potwierdzone dokumentami wagowymi wystawionymi przez instalację komunalną, instalację przetwarzania odpadów lub stację przeładunkową, do której odpady zostały przekazane, zgodnie z art. 23 ust. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Jednocześnie Wykonawca wnosi o pozostawienie ważenia pojazdów na wadze Zamawiającego wyłącznie jako czynności kontrolnej, przy czym ważenie to powinno służyć wyłącznie celom kontrolnym Zamawiającego, a nie stanowić podstawy rozliczenia wynagrodzenia Wykonawcy. Jednocześnie dopuszczalne różnice pomiędzy wskazaniami wagi Zamawiającego, a wagą instalacji, nieprzekraczające ±300 kg na pojazd i wynikające z normalnej eksploatacji pojazdu oraz naturalnych różnic pomiarowych, nie powinny stanowić podstawy do odmowy akceptacji raportu, pomniejszenia wynagrodzenia ani kwestionowania prawidłowości wykonania usługi.

III/ W odniesieniu do zarzutu nr 3 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu wykreślenia w Roz. V Opisu Przedmiotu Zamówienia (Załącznik nr 1 do SWZ) treści zapisu zawartego w ust. 10 pkt 8 w całości

IV/ W odniesieniu do zarzutu nr 4 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V pkt 9 Załącznika nr 1 do SWZ OPZ poprzez nadanie mu brzmienia: ,,W przypadku realizacji usługi pojazdem wielokomorowym dopuszcza się jednoczesny odbiór kilku frakcji odpadów w ramach jednego kursu. Ustalenie masy poszczególnych frakcji następować będzie na podstawie dokumentów wagowych wystawionych przez instalację przyjmującą odpady, w której możliwe jest dokonanie ważenia pojazdu przed oraz po rozładunku poszczególnych komór. Wykonawca nie jest zobowiązany do realizacji odrębnych kursów dla każdej frakcji wyłącznie w celu dokonania ważenia na wadze

Zamawiającego, jeżeli masa poszczególnych frakcji może zostać ustalona w sposób równoważny na podstawie dokumentów wagowych instalacji."

V/ W odniesieniu do zarzutu nr 5 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 3 pkt 6) lit. a) oraz lit. c) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez :

1) wykreślenie obowiązku sporządzania i przekazywania dokumentacji video dotyczącej przypadków niedopełnienia obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz przyjęcie, że potwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości następować będzie poprzez dokumentację fotograficzną wraz z opisem zdarzenia.

2) doprecyzowanie, że w przypadku zabudowy wielorodzinnej identyfikacja miejsca wystąpienia nieprawidłowości może następować poprzez wskazanie adresu nieruchomości oraz opis miejsca gromadzenia odpadów, bez konieczności ujęcia na fotografii dokumentującej stwierdzoną nieprawidłową segregację elementów jednoznacznie identyfikujących konkretny lokal lub budynek.

3) zmianę sposobu informowania o stwierdzeniu nieprawidłowej segregacji odpadów w przypadku zabudowy wielorodzinnej poprzez przyjęcie, że w przypadku braku możliwości pozostawienia informacji w skrzynce korespondencyjnej nieruchomości, informacja o stwierdzonej nieprawidłowości będzie przekazywana właścicielowi nieruchomości lub podmiotowi zarządzającemu nieruchomością w terminie do pięciu dni roboczych od dnia uzyskania danych umożliwiających dokonanie takiego zawiadomienia, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

VI/ W odniesieniu do zarzutu nr 6 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 3 pkt 7) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez wykreślenie obowiązku ręcznego przetaczania pojemników/worków na odpady, w tym również z altan śmietnikowych, oraz zastąpienie go następującym zapisem: ,,W przypadku utrudnionego dojazdu do nieruchomości Wykonawca zobowiązany będzie do realizacji odbioru odpadów przy zastosowaniu pojazdów dostosowanych do istniejących warunków technicznych. Natomiast w przypadku braku możliwości zapewnienia dojazdu pojazdu odbierającego odpady do miejsca ustawienia pojemników lub worków (np. szerokość drogi wynosi poniżej 2 m, zalegającego śniegu itp.) właściciel nieruchomości zobowiązany jest do ich wystawienia do drogi publicznej lub do innego najbliższego miejsca, z którego odbiór odpadów komunalnych przy użyciu pojazdów wykorzystywanych przez Wykonawcę do realizacji usługi będzie możliwy. LUB „W przypadku utrudnionego dojazdu do nieruchomości Wykonawca zobowiązany będzie do realizacji odbioru odpadów przy zastosowaniu pojazdów dostosowanych do istniejących warunków technicznych. W przypadku gdy pomimo zastosowania pojazdu dostosowanego do istniejących warunków technicznych nie będzie możliwe zapewnienie dojazdu do miejsca ustawienia pojemników lub worków (np. szerokość drogi wynosi poniżej 2 m, zalegającego śniegu itp.) pojemniki lub worki powinny zostać wystawione do drogi publicznej lub do innego najbliższego miejsca, z którego odbiór odpadów komunalnych przy użyciu pojazdów wykorzystywanych przez Wykonawcę do realizacji usługi będzie możliwy.

VII/ W odniesieniu do zarzutu nr 7 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 6 pkt 12) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez zmianę zapisu na następujący: „kontrola ilości odpadów dostarczanych przez mieszkańców w ramach określonych limitów będzie prowadzona przy wykorzystaniu wagi znajdującej się na terenie PSZOK, zgodnie z zasadami funkcjonowania systemu określonymi w pkt 9) rozdziału V ust. 6 OPZ, natomiast ilość wszystkich frakcji odpadów przekazanych z PSZOK do dalszego zagospodarowania będzie ustalana na podstawie dokumentów wagowych wystawionych przez instalację, stację przeładunkową lub inne miejsce przyjmujące odpady, wyposażone w legalizowaną wagę, do którego odpady zostały przekazane. W przypadku awarii wagi lub systemu obsługi ważeń Zamawiającego, Zamawiający określi sposób postępowania awaryjnego umożliwiający dalsze ustalanie wagi odpadów limitowanych dostarczanych przez mieszkańców na potrzeby kontroli obowiązujących limitów"

VIII/ W odniesieniu do zarzutu nr 8 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 6 pkt 13) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez zmianę zapisu na następujący: „uzgodnienia danych na potrzeby systemu BDO najpóźniej w ciągu 2 dni roboczych od dnia działania PSZOK. Poprzez uzgodnienie danych rozumie się zaakceptowanie wystawionych przez Zamawiającego kart przekazania odpadów, z zastrzeżeniem możliwości dokonania ich korekty w systemie BDO w przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy masą odpadów wynikającą z wagi Zamawiającego a masą wynikającą z dokumentów wagowych wystawionych przez instalację, stację przeładunkową lub inne miejsce przyjmujące odpady. W takim przypadku podstawę ustalenia masy odpadów wykazywanej w kartach przekazania odpadów stanowią dokumenty wagowe wystawione przez instalację, stację przeładunkową lub inne miejsce przyjmujące odpady wyposażone w legalizowaną wagę."

IX/ W odniesieniu do zarzutu nr 9 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 11 pkt 3) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez nadanie mu brzmienia: ,,Magazynowanie przez Wykonawcę odpadów nie stanowi, w rozumieniu realizacji zobowiązania Wykonawcy, zagospodarowania odpadów. Tym samym Wykonawcy nie będzie przysługiwać wynagrodzenie za odpady zmagazynowane, do czasu poddania ich ostatecznemu procesowi odzysku/unieszkodliwiania lub przekazania zbierającemu w przypadku niewielkiej ilości odpadów zebranych selektywnie. Wykonawca zobowiązany jest do przekazania zmagazynowanych odpadów do zagospodarowania w terminie do końca

miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu zakończeniu obowiązywania umowy." X/ W odniesieniu do zarzutu nr 10 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 14 pkt 4) Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez nadanie mu brzmienia: „Prawo kontroli przysługuje pracownikom Zamawiającego oraz innym osobom upoważnionym przez Zamawiającego, w tym podmiotom zewnętrznym działającym na rzecz Zamawiającego w związku z realizacją niniejszej umowy. Osoba wykonująca czynności kontrolne zobowiązana jest przed rozpoczęciem kontroli okazać stosowne upoważnienie Zamawiającego określające zakres udzielonego upoważnienia. W przypadku wykonywania kontroli przez podmiot zewnętrzny Zamawiający zobowiązany jest dodatkowo do wcześniejszego poinformowania Wykonawcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli, jej zakresie i celu oraz wskazania nazwy tego podmiotu".
XI/ W odniesieniu do zarzutu nr 11 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści rozdziału V ust. 14 pkt 9. Załącznika nr 1 do SWZ – OPZ poprzez nadanie mu brzmienia: „Dane dotyczące nowych punktów adresowych, z których należy odebrać odpady komunalne, przekazywane będą Wykonawcy na bieżąco drogą elektroniczną (e-mail). Wykonawca obejmie odbiorem odpady komunalne z nowych punktów adresowych od najbliższego terminu odbioru odpadów dla danej lokalizacji, wynikającego z obowiązującego harmonogramu odbioru odpadów."
XII/ W odniesieniu do zarzutu nr 12 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu dokonania zmiany treści § 8 ust 1 pkt. 4) Załącznika nr 6 do SWZ poprzez nadanie jej brzmienia: „nieuzasadnionego przemieszczania pojazdu do odbioru odpadów poza rejon wskazany w harmonogramie, skutkującego niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem usługi odbioru odpadów zgodnie z umową, z wyłączeniem przypadków wynikających z organizacji pracy Wykonawcy tj. konieczności obsługi reklamacji, awarii, wypadków drogowych, objazdów wyznaczonych przez właściwe służby lub innych okoliczności niezależnych od Wykonawcy, w wysokości 1 000,00 zł (...) za każdy potwierdzony przypadek"
XIII/ W odniesieniu do zarzutu nr 13 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu wykreślenia kary umownej zawartej w § 8 ust. 1 pkt 23) Załącznika nr 6 do SWZ .
XIV/ W odniesieniu do zarzutu nr 14 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu zmiany treści § 8 ust. 1 pkt 2) Załącznika nr 6 do SWZ nadając mu następujące brzmienie: ,,za zawiniony przez Wykonawcę brak poddania pojazdu ważeniu kontrolnemu na wadze Zamawiającego, pomimo istnienia możliwości wykonania takiego ważenia, lub za nieprzekazanie kwitu wagowego otrzymanego z wagi Zamawiającego z przyczyn leżących po stronie Wykonawcy, w wysokości 1 000,00 zł (słownie: tysiąc złotych 00/100), za każdy potwierdzony przypadek. Kara nie dotyczy przypadków, gdy brak ważenia lub brak możliwości uzyskania kwitu wagowego wynika z przyczyn niezależnych od Wykonawcy, w szczególności awarii wagi, systemu obsługi ważeń lub innych okoliczności leżących po stronie Zamawiającego" XV/ W odniesieniu do zarzutu nr 15 Odwołania Nakazanie Zamawiającemu odpowiedniej modyfikacji treści § 13 Załącznika nr 6 do SWZ poprzez:
- zmianę treści § 13 ust. 3 i nadanie mu następującego brzmienia: „Strona umowy uprawniona jest do złożenia wniosku o zmianę wynagrodzenia, w przypadku gdy koszty transportu odpadów lub koszty zagospodarowania poszczególnych rodzajów odpadów stanowiących przedmiot zamówienia wzrosły o co najmniej 5% w stosunku do kosztów będących podstawą kalkulacji oferty Wykonawcy, przyjętych w Formularzu Ofertowym."- wykreślenie w całości treści § 13 ust. 4 Projektu umowy- wprowadzenie zapisu aby pierwszy wniosek o zmianę wynagrodzenia był możliwy po upływie 6 miesięcy od daty podpisania umowy a sam wzrost/ spadek cen na poziomie +/- 5%- wprowadzenie zapisu, że maksymalna zmiana wynagrodzenia nie może przekroczyć 20% wynagrodzenia określonego w § 5 ust. 1 pkt 4 umowy.
XVI/ W odniesieniu do zarzutu nr 16 Odwołania Wykreślenie w Rozdziale 17 SWZ w całości pozacenowe kryterium oceny ofert - Kryterium C „Osiągniecie poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu"
XVII/ W odniesieniu do zarzutu nr 17 Odwołania Wykreślenie w całości w projekcie umowy – Załącznik nr 6 do SWZ treści § 8 ust. 2 pkt. 2 XVIII/ W odniesieniu do zarzutu nr 18 Odwołania Zmianę treści § 8 ust. 2 pkt. 2 Projektu umowy poprzez nakazanie przyjęcia wysokości kary umownej za każdy procent nieosiągniętego poziomu w oparciu o rzeczywiste wartości których podstawowym miernikiem jest zakres przedmiotowy zamówienia tj. przewidywana do odbioru w danym roku kalendarzowym ilość odpadów
XIX/ W odniesieniu do zarzutu nr 19 Odwołania Zmianę rozdziału 7 pkt 7.3.4 lit. b) SWZ oraz rozdziału 9 pkt 9.5 ppkt 2) SWZ poprzez nadanie warunkowi nr 3 następującego brzmienia: ,,Warunek 3: • 1 pojazd z kategorii M1 albo M2 albo N1,
• 1 pojazd z kategorii N2 albo N3, w przypadku gdy liczba pojazdów wykorzystywanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia wynosi mniej niż 17, albo
• 2 pojazdy z kategorii N2 albo N3, w przypadku gdy liczba pojazdów wykorzystywanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia wynosi co najmniej 17."
Izba ustaliła, iż spełniły się przesłanki wskazane w art. 505 ust. 1 Pzp, istnienie po stronie odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody w wyniku uchybienia przez zamawiającego przepisów ustawy.
Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania odwołujący uzyskał w dniu 28 lipca 2026 r. (opublikowanie dokumentów zamówienia na platformie). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 7 sierpnia 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.
Wpis od odwołania w kwocie 15 000,00 złotych (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania zamawiającemu.
Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w zakresie zarzutów pozostających aktualnymi oraz o umorzenie postępowania w zakresie zarzutów, których przedmiot został objęty dokonaną modyfikacją dokumentacji zamówienia.
W dalszym piśmie procesowym z dnia 10 września 2026 r. Odwołujący oświadczył o cofnięciu odwołania w zakresie zarzutów nr 9, 11, 16, 17 i 18, podtrzymując zarzuty nr 1–8, 10, 12–15 i 19. Jednocześnie Odwołujący przedłożył dodatkowe dowody dotyczące sposobu ważenia odpadów w innym postępowaniu oraz dowody rejestracyjne pojazdów i przykładowe karty przekazania odpadów.
Zamawiający w piśmie procesowym z dnia 13 września 2026 r. podtrzymał stanowisko o oddaleniu wszystkich niewycofanych zarzutów oraz przedstawił dalsze dowody dotyczące praktyki stosowania wag należących do zamawiających w innych postępowaniach.
Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:
Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.
Przystąpienie do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Odwołującego zgłosił wykonawca: PreZero Service Centrum Sp. z o.o. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia ani opozycji przeciw przystąpieniu do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłoszonego przez PreZero Service Centrum Sp. z o.o. po stronie Odwołującego.
Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odpowiedzi na odwołanie.
Ponadto, Izba postanowiła dopuścić dowody załączone do pisma procesowego Odwołującego z dnia 10 września 2026 r. w postaci:
1. wyroku KIO 1208/25 z dnia 25 kwietnia 2025 roku oraz odpowiedź na pytania i zmiana SWZ Gmina Celestynów (pytanie i odpowiedź na pytanie nr 2) na który to wyrok w zakresie zarzutu nr 2 powołuje się sam Zamawiający na okoliczność wykazania, że Odwołująca już w innych postępowaniach zwracała uwagę na przedmiotowy problem związany z różnicami na wadze Zamawiających i instalacji i gdzie w praktyce gminy dostrzegły już ten problem i wprowadziły odpowiednie zmiany tj. dopuściły różnice w wagach odpadów
2. dowodów rejestracyjnych pojazdów Odwołującego oraz przykładowe karty przekazania odpadów na okoliczność wykazania, że Odwołujący posiada pojazdy o DMC powyżej 30 ton a Zamawiający sztucznie i bezpodstawnie blokuje ich udział w zamówieniu
Izba postanowiła dopuścić dowody załączone do pisma procesowego z dnia Zamawiającego z dnia 13 września 2026 w postaci:
ogłoszenie o wyniku postępowania "MIEJSKI ZAKŁAD GOSPODARKI KOMUNALNEJ" SPOŁKA Z OGRANICZ ODPOWIEDZIALNOSCIĄ W BOLESŁAWCU – str. 2-3 „2. Ważenie odbieranych przez Wykonawcę odpadów będzie odbywało się na zalegalizowanej wadze Zamawiającego, zlokalizowanej w Miejskim Zakładzie Gospodarko Komunalnej w Bolesławcu, 59-700 Bolesławiec, ul. Staszica 6 i będzie potwierdzane wygenerowaną kartą przekazania odpadów KPO z systemu BDO wydaną kierowcy Wykonawcy. Dokument ten stanowić będzie wyłączną podstawę do określenia ilości odebranych odpadów.” ogłoszenia o wyniku Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o. o. w Ciechanowie – str. 3 „1.7. Każde ważenie odbieranych odpadów odbywające się na wadze Zamawiającego, potwierdzone zostanie kwitem wagowym oraz kartą przekazania odpadu. Dokument w postaci dowodu ważenia wygenerowany u Zamawiającego będzie stanowić wyłączną podstawę do określenia masy odebranych odpadów pomiędzy Zamawiającym, a Wykonawcą. Na podstawie dowodów ważenia wygenerowanych u Zamawiającego będzie następowało rozliczanie z Wykonawcą (…)”, ogłoszenia o wyniku postępowania PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNALNE SPOŁKA Z OGRANICZ ODPOWIEDZIALNOSCIĄ w WIELUNIU – str. 2 „12. Ważenie odbieranych przez Wykonawcę odpadów odbywać się będzie na zalegalizowanej wadze Zamawiającego, znajdującej się na terenie Instalacji w Rudzie. Waga Zamawiającego posiada dokładność ważenia do +/- 20 kg. Ważenie potwierdzane będzie każdorazowo kwitem wagowym. Dokumenty te będą stanowić wyłączną podstawę do określenia ilości odebranych odpadów pomiędzy Zamawiającym, a Wykonawcą. Wykonawca po zakończeniu każdego odbioru będzie potwierdzał ilość odebranych odpadów na wystawionej Karcie

Przekazania Odpadów za pomocą systemu BDO.", ogłoszenie o wyniku postępowania Ekologiczny Związek Gmin „Działdowszczyzna", Komunalny Zakład Gospodarki Odpadami „Osadus" (str. 2 „Ważenie odbieranych przez Wykonawcę odpadów będzie odbywało się na zalegalizowanej wadze Zamawiającego")., ogłoszenia o wykonaniu umowy Legnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o. o. (str. 2 „Ważenie odbieranych przez Wykonawcę odpadów odbywać się będzie na zalegalizowanej wadze Zamawiającego umiejscowionej na terenie ZZO.") na okoliczność faktu, iż o ile są pojedyncze przypadki, gdzie Zamawiający z własnej woli dokonują zmian systemu ważenia, tak jak w gminie Celestynów, tak ciągle dominującą na rynku i dopuszczalną metodą jest wykorzystanie wagi Zamawiającego.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

W piśmie z dnia 10 września 2026 r. Odwołujący złożył oświadczenie w sprawie cofnięcia wniesionego odwołanie w części tj. co do zarzutu nr 9, 11, 16, 17, 18 wskazanych w petitum odwołania. Na posiedzeniu z udziałem stron, odwołujący złożył oświadczenie w sprawie wycofania odwołania w zakresie zarzutu nr 5 i nr 14 wskazanych w petitum odwołania.

Zgodnie z art. 520 ust. 1 ustawy Pzp Odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy", zaś stosownie do art. 568 pkt 1 ustawy Pzp, "Izba umarza postępowanie odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania". Mając na względzie, że art. 520 ust. 1 ustawy Pzp uprawnia odwołującego do cofnięcia odwołania w całości, wnioskowanie na zasadzie a maiori ad minus uzasadnia przyjęcie, że odwołujący może cofnąć odwołanie jedynie w części. Z treści art. 568 pkt 1 ustawy Pzp wynika, że Izba związana jest oświadczeniem odwołującego o cofnięciu odwołania. W takim stanie rzeczy hipoteza normy wynikającej z tego przepisu była spełniona, co zobowiązywało Izbę do umorzenia postępowania odwoławczego w zakresie, w jakim odwołujący cofnął odwołanie.

W związku z cofnięciem przez odwołującego odwołania w zakresie wskazanym w zarzucie nr 5, 9, 11, 14, 16, 17 oraz 18, co skutkowało ustaniem przedmiotu sporu pomiędzy stronami postępowania – odwołującym, a zamawiającym – Izba postanowiła umorzyć postępowanie odwoławcze prowadzone w odniesieniu do następujących zarzutów nr: 5, 9, 11, 14, 16, 17 oraz 18.

Izba rozpoznała merytorycznie złożone odwołanie w zakresie zarzutów nr 1 -4, 6 – 8, 10, 12, 13, 15, 19 wskazanych w petitum odwołania i uznała, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Izba w pierwszej kolejności wskazuje, że przedmiotem postępowania odwoławczego jest ocena zgodności czynności Zamawiającego z przepisami ustawy Pzp. Postępowanie to nie służy natomiast wyborowi rozwiązania, które z punktu widzenia konkretnego wykonawcy byłoby bardziej ekonomiczne, wygodniejsze organizacyjnie czy pozwalałoby mu w szerszym zakresie wykorzystać posiadane zaplecze techniczne.

Zamawiający jest uprawniony do określenia swoich potrzeb oraz sposobu realizacji zamówienia. Granice tej swobody wyznaczają przede wszystkim zasady proporcjonalności, uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców oraz obowiązek opisania przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny i wyczerpujący.

W konsekwencji samo wykazanie przez Odwołującego, że możliwe byłoby zastosowanie innej metody realizacji usługi, nie prowadzi jeszcze do wniosku, że rozwiązanie przyjęte przez Zamawiającego narusza ustawę. W ocenie Izby właśnie taki charakter miała znaczna część zarzutów wskazanych w petitum odwołania. Należy wskazać, że Izby nie ustawla, który z kilku możliwych modeli realizacji zamówienia jest ekonomicznie najefektywniejszy albo najdogodniejszy dla danego wykonawcy. Okoliczność, że wykonawca może wskazać rozwiązanie alternatywne, nie oznacza jeszcze, że rozwiązanie przyjęte przez Zamawiającego narusza przepisy Pzp. Natomiast, dla uwzględnienia zarzutu konieczne jest wykazanie nie tylko, że określone postanowienie można było sformułować inaczej, ale że sposób przyjęty przez Zamawiającego przekracza granice wyznaczone przepisami ustawy.

Zgodnie z treścią art. 99 ust. 1, 2 i 4 ustawy Pzp

1. Przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

2. Zamawiający określa w opisie przedmiotu zamówienia wymagane cechy dostaw, usług lub robót budowlanych. Cechy te mogą odnosić się w szczególności do określonego procesu, metody produkcji, realizacji wymaganych dostaw, usług lub robót budowlanych, lub do konkretnego procesu innego etapu ich cyklu życia, nawet jeżeli te czynniki nie są ich istotnym elementem, pod warunkiem że są one związane z przedmiotem zamówienia oraz proporcjonalne do jego wartości i celów.

4. Przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, w szczególności przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, źródła lub szczególnego procesu, który charakteryzuje produkty lub usługi dostarczane przez konkretnego wykonawcę, jeżeli mogłoby to doprowadzić do uprzywilejowania lub wyeliminowania niektórych wykonawców lub produktów.

Na podstawie art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
3) proporcjonalny.
Na podstawie art. 134 ust. 1 pkt 20 ustawy Pzp SWZ zawiera co najmniej: projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, które zostaną wprowadzone do umowy w sprawie zamówienia publicznego.
Zgodnie z treścią art. 439 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2,3 i 4
1. Umowa, której przedmiotem są roboty budowlane, dostawy lub usługi, zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy, zawiera postanowienia dotyczące zasad wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy w przypadku zmiany ceny materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia.
2. W umowie określa się:
2) sposób ustalania zmiany wynagrodzenia:
a) z użyciem odesłania do wskaźnika zmiany ceny materiałów lub kosztów, w szczególności wskaźnika ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego lub
b) przez wskazanie innej podstawy, w szczególności wykazu rodzajów materiałów lub kosztów, w przypadku których zmiana ceny uprawnia strony umowy do żądania zmiany wynagrodzenia;
3) sposób określenia wpływu zmiany ceny materiałów lub kosztów na koszt wykonania zamówienia oraz określenie okresów, w których może następować zmiana wynagrodzenia wykonawcy;
4) maksymalną wartość zmiany wynagrodzenia, jaką dopuszcza zamawiający w efekcie zastosowania postanowień o zasadach wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia.
Art. 112 ust. 1 Pzp „Zamawiający określa warunki udziału w postępowaniu w sposób proporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz umożliwiający ocenę zdolności wykonawcy do należytego wykonania zamówienia, w szczególności wyrażając je jako minimalne poziomy zdolności.”.
art. 134 ust. 1 pkt 18 Pzp SWZ zawiera w szczególności: „opis kryteriów oceny ofert wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert”.
Art. 240 ust. 1 Pzp „Zamawiający opisuje kryteria oceny ofert w sposób jednoznaczny i zrozumiały.”
Art. 242 ust. 1 pkt 1 Pzp „Najkorzystniejsza oferta może zostać wybrana na podstawie: kryteriów jakościowych oraz ceny lub kosztu”.
Art. 433 pkt 2 Pzp
„Projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać:
[...]
2) naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem”.
W myśl art. 8 ust. 1 ustawy Pzp Do czynności podejmowanych przez zamawiającego, wykonawców oraz uczestników konkursu w postępowaniu o udzielenie zamówienia i konkursie oraz do umów w sprawach zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
Art. 5 k.c. „Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.”
Art. 353¹ k.c. „Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.”
Art. 387 § 1 k.c. „Umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna.”
Art. 483 § 1 k.c. „Można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).”
Art. 68a ust. 1 pkt 2 przewiduje, że zamawiający zapewnia, aby udział pojazdów kategorii N2 i N3 napędzanych paliwami alternatywnymi w całkowitej liczbie pojazdów tych kategorii objętych odpowiednimi zamówieniami wynosił co najmniej:
„a) 7% – do dnia 31 grudnia 2025 r.,
b) 9% – od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.”
Art. 68b pkt 1 stanowi natomiast, że art. 68a stosuje się do zamówień: „o wartości równej lub przekraczającej progi unijne, udzielanych na podstawie umowy sprzedaży, leasingu, najmu lub dzierżawy z opcją zakupu pojazdu samochodowego udzielaną przez zamawiającego, jeżeli do udzielenia tych zamówień mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych”.
W odniesieniu do zarzutu nr 1 Izba nie stwierdziła, aby Odwołujący wykazał niezgodność z prawem przyjętego przez Zamawiającego modelu odpowiedzialności za nieosiągnięcie wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.
Odwołujący kwestionował postanowienia projektowanej umowy dotyczące odpowiedzialności za nieosiągnięcie

wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz poziomów dotyczących składowania, podnosząc przede wszystkim brak pełnego wpływu wykonawcy na jakość odpadów wytwarzanych i segregowanych przez mieszkańców oraz nieproporcjonalność zastrzeżonych kar. Odwołujący wskazywał, że wysokość sankcji określona z góry nie gwarantuje zachowania deklarowanego przez Zamawiającego podziału odpowiedzialności w formule 50:50.

Odwołujący nie wykazał struktury morfologicznej odpadów z terenu Miasta Sulejówek, udziału odpadów zmieszanych, rzeczywistych poziomów osiąganych w latach poprzednich, możliwości technologicznych instalacji czy matematycznej niemożliwości osiągnięcia wymaganych poziomów w okresie objętym zamówieniem.

Twierdzenie o ograniczonym wpływie wykonawcy na zachowania mieszkańców nie jest jeszcze równoznaczne z wykazaniem obiektywnej niemożliwości wykonania zobowiązania.

Izba miała również na względzie wyrok XXIII Zs 124/25, w którym wskazano, że w przypadku gdy zamówienie obejmuje nie tylko odbiór, lecz także zagospodarowanie odpadów, obowiązki wykonawcy mogą obejmować również osiąganie wymaganych prawem poziomów recyklingu.

Przedmiot postępowania prowadzonego przez Miasto Sulejówek obejmuje właśnie odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów.

Ponadto Odwołujący w istotnej części swojej argumentacji pominął mechanizm korekcyjny zawarty w projektowanej umowie. Zamawiający przewidział bowiem, że w przypadku gdy połowa faktycznie nałożonej na Zamawiającego sankcji będzie niższa od naliczonej wykonawcy kwoty, kara wykonawcy zostanie odpowiednio zredukowana do poziomu odpowiadającego przyjętemu podziałowi ryzyka.

Tym samym nie wykazano, aby postanowienia umowne prowadziły do definitywnego obciążenia wykonawcy kwotą niepozostającą w związku z rzeczywistą sankcją poniesioną przez Zamawiającego.

W zakresie zarzutu nr 2 Izba uznała, że Odwołujący nie wykazał, aby przyjęcie legalizowanej wagi Zamawiającego jako podstawy rozliczeń było rozwiązaniem sprzecznym z ustawą.

Z materiału sprawy wynika, że istnieją różne modele rozliczania usług gospodarki odpadami. Dowód dotyczący Gminy Celestynów potwierdza możliwość wykorzystania modelu, w którym waga Zamawiającego pełni funkcję kontrolną, natomiast rozliczenie następuje w oparciu o dokumenty instalacji. Odwołujący wskazał przy tym na stosowaną tam tolerancję różnic pomiarowych na poziomie 300 kilogramów.

Dowód ten potwierdza jednak jedynie dopuszczalność innego rozwiązania, a nie bezprawność rozwiązania przyjętego przez Miasto Sulejówek.

Jednocześnie Zamawiający przedstawił dokumentację innych postępowań, w których podstawą rozliczeń pozostaje waga należąca do zamawiającego.

Izba nie uznała tych dowodów za przesądzające o istnieniu jednej dominującej praktyki rynkowej. Nie wszystkie wskazane postępowania są bowiem w pełni porównywalne z zamówieniem objętym niniejszym sporem. Dowody te potwierdzają jednak, że rozwiązanie zastosowane przez Zamawiającego nie ma charakteru rozwiązania nadzwyczajnego czy nieznanego praktyce.

Decydujące znaczenie Izba przypisała natomiast brakowi materiału dowodowego wykazującego rzeczywiste negatywne skutki zastosowania systemu przyjętego w Sulejówku.

Odwołujący jest wykonawcą obecnej usługi. Dysponuje zatem możliwością porównania wyników ważenia tych samych pojazdów i tych samych kursów na wadze Zamawiającego oraz na wadze instalacji przyjmującej odpady.

Pomimo tego Odwołujący nie przedstawił zestawienia pozwalającego ustalić: wynik ważenia danego kursu u Zamawiającego, wynik ważenia tego samego kursu w instalacji, wielkość różnicy, jej powtarzalność, wpływ różnic na należne wynagrodzenie.

Zamawiający trafnie wskazywał w piśmie z 13 września 2026 r., że wobec obecnego wykonywania usługi dane takie pozostają w zasięgu Odwołującego, tymczasem nie zostały przedstawione.

W konsekwencji Odwołujący wykazał możliwość zastosowania alternatywnego sposobu rozliczenia, ale nie wykazał niezgodności z prawem sposobu wybranego przez Zamawiającego.

Izba oceniła zarzut nr 3. Dowody przedstawione przez Odwołującego wykazały, że posiada on pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej wynoszącej 32 tony. Tym samym nie znalazło potwierdzenia pierwotne stanowisko Zamawiającego sugerujące brak takich pojazdów na rynku. Okoliczność ta nie przesądza jednak o zasadności zarzutu.

Zamawiający wyjaśnił bowiem, że nie zakazuje wykorzystywania pojazdów o DMC przekraczającej 30 ton, lecz wymaga, aby ich rzeczywista masa całkowita podczas wykonywania kursu i ważenia nie przekraczała 30 ton.

Odwołujący nie wykazał, aby wymaganie takie było obiektywnie niemożliwe do spełnienia.

Tym samym, nie wykazano dowodem technicznym ani organizacyjnym, że przestrzeganie limitu 30 ton jest obiektywnie niemożliwe lub wymaga nakładów prowadzących do nieproporcjonalnego ograniczenia dostępu do zamówienia.

Izba miała również na względzie, że ograniczenie to zostało przez Zamawiającego powiązane z ochroną infrastruktury

drogowej oraz specyfiką lokalnej sieci drogowej.
Sama okoliczność, że wykorzystanie pełnej ładowności większego pojazdu byłoby bardziej ekonomiczne dla wykonawcy, nie stanowi wystarczającej podstawy do zakwestionowania wymagania Zamawiającego.
Zarzut nr 4 nie zasługiwał na uwzględnienie.
Odwołujący wskazywał, że wymóg odbywania odrębnych kursów dla poszczególnych frakcji niweczy gospodarczy i środowiskowy sens wykorzystywania pojazdów wielokomorowych. Zwracał uwagę, że pojazdy takie służą właśnie jednoczesnemu odbieraniu kilku frakcji.
Izba nie kwestionuje, że zastosowanie pojazdu wielokomorowego może pozwolić na zmniejszenie liczby przejazdów.
Zamawiający wskazał jednak konkretny cel kwestionowanego rozwiązania: zapewnienie możliwości niezależnego ustalenia masy każdej frakcji, wobec stosowania różnych stawek jednostkowych.
Jest to cel bezpośrednio związany z prawidłowym rozliczeniem przedmiotu zamówienia.
Odwołujący postulował możliwość ustalania masy poszczególnych frakcji na instalacji, w tym poprzez sukcesywne opróżnianie poszczególnych komór pojazdu. Nie wykazał jednak, że rozwiązanie takie będzie możliwe w każdej instalacji wykorzystywanej w okresie realizacji umowy ani że zapewni Zamawiającemu równoważny poziom niezależnej kontroli.
Ponownie zatem Odwołujący wykazał możliwość przyjęcia innej organizacji świadczenia, nie wykazał natomiast naruszenia norm prawnych przez Zamawiającego.
Zarzut nr 6 podlegał oddaleniu.
Odwołujący powoływał się na regulamin utrzymania czystości i porządku, zgodnie z którym w szczególnie utrudnionych przypadkach właściciel nieruchomości zobowiązany jest wystawić pojemniki w miejsce dostępne dla ciężkiego sprzętu.
Zamawiający wyjaśnił jednak, że na terenie Miasta występują wąskie i gruntowe drogi oraz miejsca, do których dojazd pojazdem wielkogabarytowym jest utrudniony, dlatego wykonawca powinien posiadać pojazdy umożliwiające świadczenie usługi w takich lokalizacjach. Nie wykazano sprzeczności pomiędzy obowiązkiem właściciela nieruchomości wynikającym z regulaminu a możliwością określenia przez Zamawiającego podwyższonego standardu świadczenia usługi przez wykonawcę.
Zamawiający wskazał również, że w praktyce harmonogramy były dostosowywane w taki sposób, aby wąskie ulice mogły być obsługiwane mniejszym pojazdem. Odwołujący nie wskazał konkretnych lokalizacji, w których obowiązek byłby niemożliwy do wykonania, ani nie wykazał, aby brak danych uniemożliwiał prawidłową kalkulację oferty.
Izba nie podzieliła również argumentacji Odwołującego dotyczącej zarzutu nr 7.
Izba dostrzega, że literalne brzmienie zaskarżonego postanowienia odwołuje się zarówno do awarii systemu obsługi ważeń, jak również do awarii samej wagi. Jednocześnie wykonawca ma w takim przypadku prowadzić rejestr obejmujący między innymi rodzaj i ilość dostarczonych odpadów.
Okoliczność ta nie jest jednak wystarczająca do stwierdzenia naruszenia art. 99 ustawy Pzp.
Odwołujący przyjął bowiem, że w sytuacji awaryjnej Zamawiający wymaga od niego ustalenia masy każdego odpadu z dokładnością właściwą dla legalizowanego urządzenia wagowego. Takiego obowiązku nie sposób jednak jednoznacznie wyprowadzić z zakwestionowanego postanowienia.
Zamawiający wykazał ponadto, że system awaryjnej ewidencji funkcjonuje w ramach obecnie wykonywanej przez Odwołującego umowy i że w przypadku awarii systemu informatycznego sama waga może pracować niezależnie, natomiast wyniki mogą być ujmowane w rejestrze papierowym.
Izba zgadza się z Odwołującym, że fizyczna awaria samej wagi może rodzić praktyczne trudności w ustalaniu dokładnej masy dostarczanych odpadów. Odwołujący nie wykazał jednak, że sytuacja taka czyni wykonanie zobowiązania obiektywnie niemożliwym, ani nie przedstawił konkretnego przypadku, w którym zastosowanie przewidzianego systemu awaryjnego doprowadziło lub musiałoby doprowadzić do nieprawidłowego wykonania zamówienia.
Nie każde możliwe zdarzenie techniczne musi być uregulowane w dokumentacji zamówienia z dokładnością odpowiadającą instrukcji eksploatacji urządzenia.
Dla stwierdzenia naruszenia ustawy konieczne jest wykazanie, że istniejąca regulacja jest niejednoznaczna w stopniu uniemożliwiającym przygotowanie oferty lub prawidłowe wykonanie zamówienia. Okoliczności takiej Odwołujący nie wykazał.
Izba zwróciła również uwagę, że żądanie sformułowane w ramach zarzutu nr 7 wykraczało poza samo doprecyzowanie sposobu postępowania awaryjnego i częściowo prowadziło do wprowadzenia modelu rozliczeń postulowanego przez Odwołującego również w ramach zarzutu nr 2. Z tych przyczyn zarzut nr 7 również podlegał oddaleniu.
Zarzut nr 8 pozostawał ściśle związany z zarzutami dotyczącymi przyjęcia wagi Zamawiającego jako podstawy ustalania masy odpadów.
Odwołujący podnosił, że karty przekazania odpadów wystawiane na podstawie masy ustalonej na PSZOK mogą odbiegać od masy ustalonej następnie w instalacji, co może powodować konieczność ich korygowania.
Jak jednak wskazano przy ocenie zarzutu nr 2, nie wykazano, aby legalizowana waga Zamawiającego nie mogła

stanowić przyjętego przez strony źródła danych służących do rozliczenia usługi.
Nie przedstawiono również dowodu konkretnego przypadku, w którym różnica wskazań doprowadziła do niemożności prawidłowego prowadzenia dokumentacji BDO.
Sam fakt istnienia możliwości korekty danych nie oznacza obowiązku przyznania nadrzędnego charakteru dokumentom instalacji przyjmującej odpady.
Wobec niezasadności zasadniczej tezy dotyczącej modelu ważenia brak było podstaw do uwzględnienia wynikającego z niej zarzutu nr 8.
Zarzut nr 10 nie zasługiwał na uwzględnienie.
Odwołujący zakwestionował możliwość wykonywania czynności kontrolnych przez podmioty zewnętrzne działające na rzecz Zamawiającego.
Zamawiający wyjaśnił, że chodzi o osoby lub podmioty posiadające stosowne upoważnienie do działania w jego imieniu.
Odwołujący nie wskazał przepisu zabraniającego Zamawiającemu korzystania przy wykonywaniu kontroli z odpowiednio umocowanych podmiotów zewnętrznych.
Nie wykazał również, aby treść SWZ umożliwiała prowadzenie kontroli przez dowolne osoby bez wykazania umocowania.
Zarzut nr 12 podlegał oddaleniu.

Kara dotyczy przemieszczania pojazdu przeznaczonego do odbioru odpadów poza rejon wskazany w harmonogramie.
Odwołujący wskazywał, że przemieszczenie takie może być następstwem objazdu, awarii, zdarzenia drogowego czy innych okoliczności pozostających poza jego kontrolą.
Zarzut został jednak oparty na założeniu, że kara będzie należna za każde stwierdzone opuszczenie rejonu, niezależnie od przyczyny. Ww. rozszerzenie odpowiedzialności nie wynika z projektowanej umowy.
W braku odmiennego uregulowania odpowiedzialność z tytułu kary umownej funkcjonuje w ramach ogólnego reżimu odpowiedzialności kontraktowej. Zamawiający potwierdził przy tym, że zdarzenia niezależne od wykonawcy, jak wymuszony objazd czy siła wyższa, nie będą stanowiły podstawy obciążenia karą.
Nie stwierdzono również naruszenia art. 433 pkt 2 Pzp. Przemieszczanie pojazdów zgodnie z harmonogramem i właściwym rejonem jest bezpośrednio związane z prawidłową realizacją usługi. Art. 433 pkt 2 zakazuje jedynie kar za zachowania niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem.
Zarzut nr 13 został oddalony. Zamawiający przewidział możliwość naliczenia kary w przypadku przekroczenia dziesięciominutowej różnicy pomiędzy godziną wynikającą z systemu lokalizacji pojazdu a godziną wskazaną na dokumencie wagowym.
Odwołujący argumentował, że różnice takie mogą wynikać z niesynchronizowania niezależnych systemów technicznych.
Izba uznała jednak, że porównywanie czasu ważenia z danymi lokalizacyjnymi pozostaje bezpośrednio związane z kontrolą rzeczywistego przebiegu trasy i prawidłowości wykonania usługi. Zamawiający nie wymaga przy tym idealnej zgodności wskazań. Przyjęto margines dziesięciu minut, mający właśnie uwzględnić normalne różnice pomiędzy systemami. Odwołujący nie przedstawił dowodu technicznego wskazującego, że przy prawidłowo działających urządzeniach rozbieżności przekraczające przyjęty margines mają charakter zwykły, powtarzalny i niezależny od wykonawcy. Nie wykazano tym samym, aby kara dotyczyła zachowania niezwiązanego z prawidłowym wykonaniem umowy w rozumieniu art. 433 pkt 2 Pzp.
Izba uznała zarzut nr 15 za niezasadny.
Zgodnie z art. 439 ust. 1 Pzp umowa dotycząca usług zawierana na okres dłuższy niż sześć miesięcy musi zawierać postanowienia dotyczące zasad wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia w przypadku zmiany cen materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia.
Art. 439 ust. 2 wymaga określenia:
1.poziomu zmiany kosztów uprawniającego do żądania zmiany wynagrodzenia oraz początkowego terminu ustalenia zmiany,
2.sposobu ustalania zmiany wynagrodzenia,
3.sposobu określenia wpływu zmiany kosztów na koszt wykonania zamówienia oraz okresów zmian,
4.maksymalnej wartości zmiany wynagrodzenia.
Projekt umowy przyjęty przez Zamawiającego przewiduje pierwszy moment waloryzacji po upływie dziewięciu miesięcy, próg zmiany kosztów transportu lub średniego kosztu zagospodarowania wynoszący co najmniej 20%, stopniową zmianę cen jednostkowych w przedziale od 2% do 5%, obowiązek przedstawienia dokumentacji wykazującej wzrost kosztów oraz maksymalny poziom waloryzacji 5%.
Nie zasługiwał na uwzględnienie argument Odwołującego, że art. 439 Pzp wymaga umożliwienia pierwszej waloryzacji już po sześciu miesiącach.
Okres sześciu miesięcy określony w art. 439 ust. 1 stanowi granicę, po przekroczeniu której zamieszczenie klauzuli

waloryzacyjnej jest obligatoryjne. Nie wynika z niego nakaz uruchomienia mechanizmu dokładnie po sześciu miesiącach. Ustawa nie określa również minimalnej ani maksymalnej wartości progu uprawniającego do waloryzacji ani ustawowego minimalnego limitu całkowitej zmiany wynagrodzenia.

Nie podzielono także argumentu, zgodnie z którym Zamawiający obowiązany był zastosować wskaźnik GUS. Art. 439 ust. 2 pkt 2 Pzp pozwala stosować zarówno odesłanie do wskaźnika, jak również inną podstawę, w szczególności odnoszącą się do określonych rodzajów kosztów.

W niniejszej sprawie Zamawiający odwołał się do kosztów transportu oraz kosztów zagospodarowania odpadów i zobowiązał stronę występującą z żądaniem waloryzacji do przedstawienia dokumentacji wykazującej ich zmianę.

Najistotniejszy zarzut Odwołującego dotyczył jednak relacji pomiędzy zmianą kosztu o 20% a zmianą ceny jednostkowej jedynie o 2%, co zdaniem Odwołującego miało czynić waloryzację iluzoryczną.

Izba uznała, że zarzut ten nie został udowodniony.

Odwołujący nie przedstawił modelowej kalkulacji struktury ceny usługi. Nie wykazał, jaki procent ceny jednostkowej stanowią koszty transportu, jaki koszty zagospodarowania, a jaki pozostałe elementy świadczenia. Bez takich danych nie można utożsamiać dwudziestoprocentowej zmiany jednego kosztu z dwudziestoprocentową zmianą całego kosztu wykonania zamówienia.

Zarzut nr 19 również nie został wykazany.

Odwołujący kwestionował ustanowiony w SWZ wymóg dotyczący liczby pojazdów kategorii M1/M2/N1 oraz N2/N3 spełniających wymagania dotyczące napędu alternatywnego, wskazując, że Zamawiający wykroczył ponad minimum wynikające z ustawy.

Sam fakt ustanowienia wymogu przekraczającego poziom minimalny przewidziany przepisami nie przesądza jednak o jego niezgodności z Pzp.

Przepisy ustanawiające minimalny udział określonych rodzajów pojazdów określają dolną granicę wymaganego standardu, a nie zakaz formułowania przez zamawiającego wymagań środowiskowych na poziomie wyższym, jeżeli pozostają one związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne.

Jednocześnie warunki udziału w postępowaniu powinny zgodnie z art. 112 ust. 1 Pzp pozostawać proporcjonalne do przedmiotu zamówienia i umożliwiać ocenę zdolności wykonawcy do jego prawidłowego wykonania.

Odwołujący ograniczył się zasadniczo do twierdzenia, że pojazdy tego rodzaju są droższe i że większą flotą dysponują duże podmioty.

Reasumując, Izba stwierdziła, że argumentacja Odwołującego w znacznej części wykazuje możliwość przyjęcia innych sposobów organizacji realizacji zamówienia. Nie wykazuje natomiast, że rozwiązania wybrane przez Zamawiającego pozostają sprzeczne z przepisami ustawy Pzp.

Mają na uwadze powyższe, Izba uznała, że odwołanie w ww. zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodnicząca:……..